

Orrasahä, f. d. äng.
Örasahä (f. d. äng)
(= Öräna inf. nms.) (i Kyrkostuga)
~ Örasahä?
'Orrängen'

Landsm. Upp: a 517:196

A. Rudin. 1906. BOGENS s. 92

VRML. Jösse hcl